

gere ansatte på jernstøberiet Kongeaen, hvoraf mange er blevet kronisk syge, heraf nogle med symptomer på manganforgiftning. Sagen bekymrer mig meget, og jeg har derfor rettet henvendelse til Arbejds miljøforskningsfonden og opfordret arbejdsmarkedets parter i Arbejds miljøforskningsfonden til at overveje, om der i regi af fonden kan igangsættes et forskningsprojekt om arbejdsmiljø og mangan-påvirkninger eller andre sundhedsskadelige påvirkninger på jernstøberier.

Jeg finder, at der via Arbejds miljøforskningsfonden er skabt nogle rammer, som i høj grad vil medvirke til, at virksomheder og brancheforeninger ansøres til at deltage i forskningsprojekter mv. Jeg har derfor ingen grund til at antage, at støberibranchen vil blokere for et forskningsprojekt på jernstøberierne. Denne formodning understøttes af følgende udtalelse fra chefkonsulent i Dansk Industri, Jesper Kielsgaard Nielsen: »Har vi en minister, der siger, at der er behov for en undersøgelse på samfundets vegne, så er jeg overbevist om, at støberierne også vil være med – under den forudsætning, at vi ikke selv skal betale« (kilde: *www.sid.dk*, 12. december 2003).

Endelig vil jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Arbejds markedsudvalg (B 13 – bilag 1), hvoraf det fremgår, at spørgsmål om, hvorvidt manganpåvirkninger forefindes på fx støberier, i princippet kan afgøres uden at foretage målinger på virksomheden. Det kan fx ske ved at sammenligne blodmanganniveauet hos de ansatte med blodmanganniveauet hos ansatte på en passende kontrolarbejdsplads. Hvis formålet er at undersøge sammenhængen mellem arbejdsprocesser og manganudsættelse, kan den såkaldte logbog-metode anvendes. Metoden gør det muligt at identificere de arbejdsprocesser, der i særlig grad bidrager til, at blodets indhold af mangan stiger, selv om målingen ikke foretages under udførelse af arbejdsprocessen. Hvis støberibranchen – mod forventning – skulle sige nej til at deltage i et forskningsprojekt, vil det således være muligt at anvende forskningsmetoder, som ikke kræver adgang til støberierne.

Spm. nr. S 1209

Til videnskabsministeren (9/12 03) af:

René Skau Björnsson (S):

»På hvilken måde og med hvilke økonomiske midler er Videnskabsministeriet og videnskabsministeren involveret i projektet »Euromedicin«?»

Begrundelse

Af Euromedicins hjemmeside fremgår det, at bl.a. Videnskabsministeriet står bag ordningen.

Svar (18/12 03)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Gennem ordningen om godkendte innovationsmiljøer har innovationsmiljøet HHH Development i Herning på Videnskabsministeriets vegne medfinansieret i Euromedicin.

Et innovationsmiljø er et privat aktieselskab, der er godkendt af Videnskabsministeren efter et offentligt udbud. Innovationsmiljøet kan på ministeriets vegne medfinansiere innovative projekter med henblik på at udvikle og kommercialisere nye service- og produktideer. Videnskabsministeriets medfinansiering er ikke udtryk for, at ministeriet har vurderet eller godkendt det konkrete produktindhold.

Det er innovationsmiljøets bestyrelse, der alene bedømmer og beslutter, om der skal investeres i et konkret projekt. Det er et led i ordningen, at innovationsmiljøet selv samtidigt investerer i projektet.

HHH Development har på ministeriets vegne i 2003 ydet lån på 869.565 kr. og foretaget kapitalindskud på 27.826 kr. i Euromedicin.

Spm. nr. S 1245

Til økonomi- og erhvervsministeren (10/12 03) af:

René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren oversende undersøgelsen, der viser, hvad det vil koste, hvis bestemmelserne i bygningsreglementet om hensigtsmæssigt, handicapvenligt byggeri skulle gøres obligatorisk alene i forbindelse med offentlige bygninger?»